

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1992-1993

22 FEBRUARI 1993

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**houdende invoering van een
welvaartspremie voor de personeelsleden
van de besturen
en de pararegionale instellingen
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

(ingediend door de heer Hervé HASQUIN, c.s.)

TOELICHTING

De terugloop van het bevolkingsaantal die zo schrijnend is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, lijkt nog niet ten einde. Het is van belang enkele besluiten van een studie die het «Institut de Sociologie» van de ULB *Wonen in Brussel*, heeft uitgevoerd op verzoek van de Minister-Voorzitter en half december 1992 aan de pers is voorgesteld, in herinnering te brengen:

- Op 10 jaar tijd heeft Brussel 45.000 inwoners verloren.
- Het einde van de ontvolking van de stad, vooral door gezinnen met een middelgroot inkomen, is nog niet voor morgen.
- Te Brussel is de wanverhouding tussen de inkomens en de prijzen de laatste jaren nog groter geworden. Sedert 1980 kwamen er veel meer mensen in de inkomenshijf onder 750.000 fr. per jaar te vallen. Terzelfdertijd is het verschil in aankoopprijs tussen een woning in Brussel en in de rest van het land sterk toegenomen: van 20 % in het begin van de jaren 1980 tot 62 % in 1990.
- In Brussel, waar 43 % van de gezinnen over een inkomen van minder dan 40.000 fr. netto per maand beschikken om van te leven, stegen de prijzen van de woningen fors dan in de rest van België. En voor 76 % van de Brusselaars die minder dan 70.000 fr. netto verdienen, wordt het hoe langer hoe moeilijker om een woning te kopen.

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1992-1993

22 FEVRIER 1993

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**visant à instaurer une prime
de niveau de vie
aux agents des administrations
et des organismes pararégionaux
de la Région de Bruxelles-Capitale**

(déposée par M. Hervé HASQUIN et consorts)

DEVELOPPEMENT

Le déficit démographique qui frappe si durement la Région de Bruxelles-Capitale ne semble pas prêt de s'enrayer. Il importe de rappeler quelques-unes des conclusions d'une étude de l'Institut de Sociologie de l'ULB, *Habiter Bruxelles*, réalisée à la demande du Ministre-Président et présentée à la presse à la mi-décembre 1992:

- Bruxelles a perdu 45.000 habitants en 10 ans.
- La fin de l'exode urbain, qui concerne en priorité les familles disposant de revenus moyens, n'est pas pour demain.
- A Bruxelles, la discordance entre les revenus et les prix s'est d'ailleurs aiguisée ces dernières années. Depuis 1980, la tranche des revenus inférieurs à 750.000 F annuels s'est fortement étoffée. Dans le même temps, le différentiel des prix d'achat entre un logement à Bruxelles et dans le reste du pays a fortement augmenté: de 20 % au début des années 80 à 62 % en 1990.
- Plus qu'ailleurs en Belgique, les prix des logements ont augmenté à Bruxelles, où 43 % des ménages disposent toutefois de moins de 40.000 F nets par mois pour vivre. Et pour les 76 % de Bruxellois sous la barre des 70.000 F nets, l'acquisition devient de plus en plus lourde.

- De gezinnen zijn verplicht een steeds groter gedeelte van hun inkomen aan hun woning te besteden (gemiddeld 30 %) en het probleem stelt zich vooral in de huursector, de sector van de middelgrote en de lage inkomens.
- Zeven Brusselse gezinnen op tien huren en vier van de tien gezinnen die huren komen in een moeilijk parket terecht bij een vernieuwing van een huur-overeenkomst.
- De status van huurder is het model voor het stadsleven geworden, terwijl de aankoop dikwijls het ideaal is... dat evenwel niet betaalbaar is.
- Brussel haalt uit de opbrengst van de personenbelasting 60 % van zijn ontvangsten.
- Andere vaststelling: in de stad leven zal pas werkelijk aantrekkelijk worden wanneer de stad haar troeven uitspeelt door een beeld van kwaliteit op te hangen, een aantrekkelijke dienstverlening te bieden en de hinder te beperken.

Dit voorstel heeft tot doel een bevolkingscategorie, die bij uitstek binnen de grenzen van het Gewest zou moeten verblijven om harmonisch met de inwonersburgers van het Hoofdstedelijk Gewest samen te leven, te behouden of opnieuw aan te trekken, namelijk de gewestelijke ambtenaren.

We kennen inderdaad een verschijnsel dat onbekend is in Vlaanderen en Wallonië. Een aanzienlijk gedeelte van de gewestelijke en pararegionale administratieve personeelsleden wonen niet op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De redenen van de keuze zijn dezelfde als bij de middenklasse in haar geheel: dure woningen, een duurder maatschappelijk leven, vervuiling en allerlei hinder, onveiligheid, hoge plaatselijke belastingen,...

Een premie om de «ongastvrije» kenmerken van de 19 gemeenten te compenseren, zou een positief antwoord zijn op deze problemen.

Een dergelijke premie is niet ongebruikelijk en wordt sinds lang toegekend door internationale instellingen, waaronder de VN niet de geringste is. Al naar gelang van de stad waar ze werken, bijvoorbeeld Genève, Wenen of New York, krijgen de ambtenaren bijgevolg een vergoeding berekend op de plaatselijke levensstandaard.

Dit voorstel gaat echter verder dan de doelstellingen van deze internationale instellingen. Het is absoluut noodzakelijk een migratiestroom naar Brussel op gang te brengen. Een billijke vergoeding voor de sociale en financiële kosten die het leven te Brussel met zich brengt, is één van de doeltreffende middelen waarover het Gewest beschikt wanneer het om zijn personeel gaat.

- Les ménages sont obligés de consacrer à leur logement une part de plus en plus grande de leurs revenus (30 % en moyenne), le problème se posant surtout dans le secteur locatif, celui des moyens et bas revenus.
- 7 ménages bruxellois sur 10 sont locataires et 4 ménages locataires sur 10 se retrouvent en difficulté lors d'un renouvellement de bail.
- Le statut de locataire est devenu un modèle de vie urbain, l'acquisition étant souvent l'idéal... mais hors de portée du portefeuille.
- Bruxelles tire du produit de l'IPP 60 % de ses recettes.
- Autre constat: vivre en ville ne sera réellement attrayant que si celle-ci valorise ses atouts, ce qui implique une image de qualité, des services attractifs, des nuisances limitées.

La présente proposition a pour objectif de maintenir ou d'attirer à nouveau une catégorie de la population qui devrait par excellence résider dans les limites de la Région afin de rester en symbiose avec les habitants-administrés de Bruxelles-Capitale: les fonctionnaires régionaux.

Nous connaissons en effet un phénomène que la Flandre et la Wallonie ignorent; une frange importante des agents administratifs régionaux et pararéglonaux n'habitent pas sur le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale. Les raisons du choix sont les mêmes que celles animant la classe moyenne dans son ensemble: cherté du logement, vie sociale plus coûteuse, pollutions et nuisances en tout genre, insécurité, fiscalité locale élevée,...

Une prime, qui permet de compenser les aspects «inhospitaliers» des 19 communes, constituerait une réponse positive à ces problèmes.

Un tel type de prime n'est pas inusité. Il est pratiqué de longue date par des organismes internationaux dont l'ONU n'est pas un des moindres. Ainsi, selon la ville de fonction, Genève, Vienne ou New York, par exemple, les fonctionnaires ont une compensation calculée sur le niveau de vie local.

La présente proposition dépasse toutefois les objectifs de ces organisations internationales. Il est indispensable d'enclencher un mécanisme migratoire en direction de Bruxelles, et une juste compensation des coûts sociaux et financiers de la vie bruxelloise est un des moyens efficaces sur lequel la Région a un pouvoir déterminant lorsqu'il s'agit de son personnel.

De te verwachten gevolgen zijn van velerlei aard: herbevolking van sommige wijken met personen uit de middenklasse, de herstelling van leegstaande of ongezonde woningen, nieuwe gemeentelijke en gewestelijke fiscale middelen, verrijking van het maatschappelijk leven, geldstroom voor zelfstandigen en gewestelijke KMO's en bijgevolg de schepping van banen, het feit dat de burgers en het administratief personeel dicht bij elkaar wonen en deze beter vertrouwd zijn met de typische Brusselse problemen, de maatschappelijke herwaardering van de ambtenaren.

De kostprijs van de voorgestelde maatregelen lijkt dus erg gering in vergelijking met de doeltreffendheid ervan op maatschappelijk vlak.

Les retombées à attendre sont multiples: repeuplement de certains quartiers par des personnes de la classe moyenne, remise en état de logements abandonnés ou insalubres, nouvelles ressources fiscales régionales et communales, enrichissement de la vie sociale, flux financiers en faveur des indépendants et de PME de la Région et, en conséquence, création d'emplois, proximité des administrés et des administratifs et meilleure connaissance des problèmes proprement bruxellois, revalorisation sociale des fonctionnaires.

Le coût de la mesure proposée paraît donc bien faible en comparaison de son efficacité sociale.

Hervé HASQUIN

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN*Artikel 1*

Bevoegdheidsartikel.

Artikel 2

Aangezien er op dit ogenblik heel wat statuten en tijdelijke statuten bestaan voor de gewestelijke en pararegionale personeelsleden leek het ons wenselijk bewust een ruime formule te hanteren die op alle personeelsleden van toepassing zou zijn.

Artikel 3

Zo ook is het de taak van de Executieve binnen de kortste termijn de nadere regels omtrent de toepassing vast te stellen ten einde alle problemen op te lossen die uit een op zijn minst ongelijke administratieve toestand voortvloeien.

COMMENTAIRE DES ARTICLES*Article 1er*

Article d'habilitation.

Article 2

Vu la multiplicité et la précarité des actuels statuts des agents de la Région et des pararéregionaux, il nous a paru souhaitable d'employer délibérément une formule extensive afin de viser la totalité des agents.

Article 3

De même, il appartiendra à l'Exécutif de fixer les modalités précises d'application dans les plus brefs délais pour rencontrer tous les problèmes nés d'une situation administrative pour le moins disparate.

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

houdende invoering van een
welvaartspremie voor de personeelsleden
van de besturen
en de pararegionale instellingen
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107*quater* van de Grondwet.

Artikel 2

Aan elk personeelslid van een gewestelijke administratie of van een pararegionale instelling, dat zijn woonplaats heeft op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en er ook werkelijk verblijft, wordt een welvaartspremie toegekend die niet minder dan 5.000 fr. netto per maand mag bedragen.

Artikel 3

De wijze van toepassing zal binnen een maand na de bekendmaking van deze ordonnantie in het *Belgisch Staatsblad* worden bepaald bij een besluit van de Executieve.

18 januari 1993.

PROPOSITION D'ORDONNANCE

visant à instaurer une prime
de niveau de vie
aux agents des administrations
et des organismes pararégionaux
de la Région de Bruxelles-Capitale

Article 1er

La présente proposition règle une matière visée à l'article 107*quater* de la Constitution.

Article 2

Une prime de niveau de vie d'un montant qui ne peut être inférieur à 5.000 F nets mensuels, est octroyée à tout agent appartenant à une administration régionale ou à un organisme pararégional qui est domicilié sur le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale et y réside effectivement.

Article 3

Les modalités d'application seront déterminées par arrêté de l'Exécutif dans le mois de la publication au *Moniteur belge* de la présente ordonnance.

Le 18 janvier 1993.

Hervé HASQUIN
Jacques SIMONET
Eric ANDRE
Marion LEMESRE
Alain ZENNER

